

РЕШЕНИЕ

№ 665

гр. София, 02.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-12, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Колев

при участието на секретаря Галина Ил. Стоянова
като разгледа докладваното от Пламен Колев Търговско дело №
20211100901692 по описа за 2021 година

Предявени са обективно съединени осъдителни искове с правна квалификация чл. чл.213, ал.1 КЗ(отм.) и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът „ЗАД А.” АД, ЕИК *****, твърди, че на 27.09.2014 г. в гр.Дупница, на кръстовището на улиците „Самоковско шосе“ и „Яхиновско шосе“ възниква ПТП между лек автомобил „Фиат Мареа“ с ДК № СА *****, застрахован в ЗАД „А.“ по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите и злополука“ № 11114001824340, със срок на действие 12.07.2014 г. - 11.07.2015 г., управляван от Б.К. Н., и лек автомобил „Ауди А 4“ с ДК № *****, застрахован в ЗД „Б.И.“ АД по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите и злополука“ № 02114000430714, със срок на действие 23.01.2014 г. - 22.01.2015 г., управляван от Е.К.Х..

Сочи, че вследствие на пътнотранспортното произшествие са починали две лица: Б.В.Н. и Н. Д.Ч., а виновни за настъпилия вредоносен резултат са двамата водачи: Б.Н. за това, че при предприемане на ляв завой и навлизане в друг път не е изпълнил задължението си да пропусне насрещно движещ се автомобил, както и задължението си за безопасно превозване на пътници; Е.Х. - за това, че се е движил с несъобразена скорост, значително надхвърляща разрешената.

Поддържа, че с влязла в сила присъда от 10.07.2017 г. по НОХД № 73/2017 г. по описа на ОС - Кюстендил водачите Н. и Х. са признати за виновни в условията на независимо съпричинителство, като на Б.Н. е наложено редуцирано наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и осем месеца с четиригодишен изпитателен срок, а на втория - Е.Х., е наложено редуцирано наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години с петгодишен изпитателен срок.

Излага, че по искова молба на В.А.Н. - баща на починалия при описаното ПТП Б.В.Н., е образувано гр. дело № 13809/2016 г. по описа на СГС срещу ЗАД „А.“ - застраховател на един от участвалите в ПТП автомобили, „Фиат Мареа“ с ДК № СА *****, с правно основание чл.226, ал.3 от КЗ/отм./ и с искане за изплащане на обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите и злополука“. Сочи, че с Решение на 08.07.2019 г. по посоченото дело ЗАД „А.“ е осъдено да заплати на В.А.Н. сума в размер на 75 000 лева, представляваща обезщетение по застраховка „ГО на автомобилистите“, ведно със законната лихва от 27.09.2014 г. Поддържа, че с Решение от 12.06.2020 г. по гр.дело № 4916/2019 г., 14 състав на САС решението на СГС е потвърдено, а с Определение по т.д.№ 1543/20 г., I ТО на ВКС не е допуснато касационно обжалване на постановления от въззивния съд съдебен акт.

Твърди, че по молба на В.Н. е образувано изп. дело № 20199200400686 по описа на ЧСИ Й.М., по което на 30.08.2019 г. ЗАД „А.“ е изплатило сума в размер на 81 397.47 лева, в изпълнение на необжалваната част от съдебното Решение на СГС, а по образуваното след влизане в сила на цялото съдебно решение изп. дело № 20209200400278 по описа на ЧСИ Й.М. е заплатил сума в размер на 43 581.69 лева. Поддържа, че в посочените плащания са включени суми, присъдени като застрахователно обезщетение и законни лихви върху тях в общ размер на 68 787.74 лева; суми за съдебни разноски, разноски в изпълнителния процес и адвокатски възнаграждения.

Излага, че с Определение от 21.05.2018 г. по гр.д. № 13809/2017 г. СГС в качеството на трето лице помагач по делото на страната на ЗАД „А.“ е конституирано ЗД „Б.И.“ АД, с оглед на обстоятелството, че същото е застраховател на лек автомобил „Ауди А 4“ с ДК № *****, по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите и злополука“ № 02114000430714. Счита, че ЗД „Б.И.“ е обвързано със силата на мотивите на влязлото в сила съдебно решение, поради наличие на независимо съизвършителство на процесното ПТП от двамата водачи. Сочи, че съгласно чл. 53 от ЗЗД, ако увреждането е причинено от неколцина, те отговарят солидарно, а на основание чл. 127 от ЗЗД, това, което е платено на кредитора, трябва да се поеме солидарно от всеки един от солидарните длъжници, доколкото не следва друго от отношенията между тях, като всеки един от длъжниците, който е изпълнил повече, следва да има право на иск срещу останалите за разликата.

Твърди, че при определяне на наказанията на двамата подсъдими, по НОХД № 73/2017 г. ОС – гр. Кюстендил е отчетел динамиката на престъпленията по транспорта, конкретната степен на обществена опасност на двамата подсъдими, подбудите за извършване на престъплението с явно незачитане на правилата за движение, обсъдил е всички смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства по отношение и на двамата, като по този ред е формирал и наложените наказания - различни по обем за двамата водачи. Намира, че посочените обстоятелства обуславят и различния обем на разпределяне на дължимото обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност“, като счита, че ЗД „Б.И.“ АД следва да заплати на „ЗАД“А.“ 60% от цялата присъдена и изплатена на В.А.Н. сума в размер на 114 646.23 лева, или 68 787.74 лева. Сочи, че с регресна покана, получена на 05.05.2021 г., поканил ЗД „Б.И.“

АД да му заплати посочената сума, но същата не му била възстановена.

Предвид изложеното ищецът иска да бъде осъден ответникът да му заплати сумата от 68 787.74 лева - дължимо застрахователно обезщетение по регресна претенция, ведно със законната лихва върху сумата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното ѝ изплащане. Претендира разноси по делото.

Ответникът ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК *****, е депозирал отговор на исковата молба, с която оспорва исковете по основание и по размер.

Не оспорва изложената в ИМ фактическа обстановка относно настъпилото на 27.09.2014 г. ПТП, участниците в него и причинената смърт на Б.В.Н. при условията на независимо съизвършителство от страна на двамата водачи - Б.К. Н. и Е.К.Х.. Не оспорва, че по отношение на двамата водачи е налице влязла в сила присъда за причиняване на смърт при условията на независимо съизвършителство на повече от едно лице - на Б.В.Н. и на Н. Д.Ч.. Не оспорва и наличието на валидно застрахователно правоотношение между него и водача на лекия автомобил „Ауди А 4“, рег. № ***** към датата на настъпване на ПТП - 27.09.2014 г.

Оспорва твърдението на ищеца, че по-голяма вина за настъпилото ПТП и причинената при него смърт на Б.В.Н. има водачът на лекия автомобил Е.К.Х., като той е допринесъл 60% за настъпилия вредоносен резултат, а водачът Б.К. Н. е допринесъл само 40%. Твърди, че двамата водачи в равна степен са допринесли за настъпване смъртта на Б.В.Н., поради което намира, че дължи 50% от претендираното застрахователно обезщетение от ищеца или сумата от 57 323,12 лева.

Не оспорва, че при процесното ПТП е причинена смъртта и на Н. Д.Ч.. Твърди, че наследниците на Н. Ч.-Д. Н. Ч., С.С.Ч., Ц.Б.Ч. и Д.Н.Ч. са предявили иски по чл. 226, ал. 1 от КЗ /отм./ срещу него за заплащане на обезщетения за неимуществени вреди от по 200 000 лева. Сочи, че с влязло в сила решение № 7628 от 05.12.2018 г., постановено по гр.д. № 11543/2017 г. на СГС, ГО, I-14 състав (потвърдено с Решение № 650/12.03.2020г. на САС по в.гр.д. № 2079/2019 г.) е осъден да плати на Д. Н. Ч., на С.С.Ч. и на Ц. Б.Ч. обезщетения от по 120 000 лева, а на Д.Н.Ч. сумата от 130 000 лева, а решението е постановено при участието на трето лице помагач на негова страна - „ЗАД А.“ АД, който е обвързан от мотивите на това влязло в сила решение. Поддържа, че е предявил обратен иск срещу ЗАД „А.“ АД общо за сумата от 150 000 лева, като частичен от 600 000 лева, който е уважен изцяло, ведно със законна лихва от датата на изплащане на вземането. Излага, че в мотивите на посоченото решение на СГС - стр. 6, абзац предпоследен и последен изрично е прието, че произшествието е настъпило при условията на независимо съизвършителство от страна на всеки един от водачите, тъй като Б.Н. е нарушил чл. 37 ЗДвП и чл. 132 от ЗДвП, а Е.Х. е нарушил чл. 21, ал. 1 от ЗДвП следва, поради което всеки един от тях е допринесъл в еднаква степен за настъпването на вредоносния резултат. Излага, че съдът е определил размер на съпричиняване от 50% за всеки един от деликвентите, респективно всеки от застрахователите отговаря за половината от сумата, предмет на обезщетение за неимуществени вреди, изплатени на трети увредени лица или ищецът отговаря за сума в

размер на 60 000 лв. - обезщетение за неимуществени вреди за Д. Ч., С.Ч. и Ц. Ч. и 65 000 лв. - обезщетение за Д.Н.Ч..

Изчислява, че ищецът му дължи общо 245 000 лева - главница, ведно със законната лихва от датата на плащане на сумата на пострадалите, съгласно мотивите на влязлото в сила решение № 7628 от 05.12.2018г., постановено по гр.д. № 11 543/2017г., на Софийски градски съд, ГО, 1-14 състав. Счита, че мотивите на решението имат установително действие и е задължително за третото лице в отношенията му със страната, на която помага или която го е привлякла - чл. 223, ал. 2 ГПК, поради което вече установеното от съда, по друго дело, но между същите страни и за същото ПТП, досежно степента на съпричиняване от страна на двамата водачи при процесното ПТП е задължително в отношенията помежду им. Твърди, че ищецът има правото да получи от него 50% от сумата 114 646,23 лева или има правото да претендира 57 323,12 лева, като до горницата от 68 787,74 лева или за сумата от 11 464,62 лева искът се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Твърди, че съгласно установителното действие на мотивите на влязлото в сила решение № 7628 от 05.12.2018г., постановено по гр.д. № 11 543/2017г., на Софийски градски съд, ГО, 1-14 състав ищецът ЗАД „А.“ му дължи сумата от 95 000 лева, представляващи разликата между сумата от 245 000 лева, дължима съгласно мотивите на решението и сумата 150 000 лева, присъдени с диспозитива, като частична претенция от 600 000 лева срещу ответника по обратния иск и ищец в настоящото производство.

Твърди, че с четири броя преводни нареждания, съответно от 19.05.2020 г., от 01.06.2020 г., от 08.06.2020 г. и от 22.06.2020 г. платил по изп. дело № 20208400400321 на ЧСИ М.Ц., рег. № 840 при КЧСИ, сума в общ размер на 810 213 лева, с което е погасил изцяло задълженията си към увредените лица Д. Ч., С.Ч., Ц. Ч. и Д.Н.Ч..

Поради посоченото намира, че ищецът му дължи присъдената сума по частичния обратен иск в размер на 150 000 лева и сумата от 95 000 лева, тъй като се сбъднало процесуалното условие да плати на увредените лица Д. Ч., С.Ч., Ц. Ч. и Д.Н.Ч. присъдените в тяхна полза застрахователни обезщетения.

Счита, че след 22.06.2020 г., когато е извършено последното и окончателно плащане по изпълнителното дело на ЧСИ М.Ц., има правото да получи от ищеца сумата от 245 000 лева, ведно със законната лихва от датата на последното плащане - 22.06.2020 г., която към датата на подаване на писмения отговор е в размер на 32 941,52 лева или общо сумата от 277 941,52 лева.

Прави възражение за прихващане на вземането на ищеца за сумата от 57 323,12 лева с насрещното си вземане в размер на 277 941,52 лева до размера на по-малкото от тях (вземането на ищеца). Намира, че с направеното възражение за прихващане претендираното от ищеца вземане е погасено изцяло.

Моли предявеният иск да бъде изцяло отхвърлен, като за сумата от 11 464,62 лева бъде отхвърлите като неоснователен, а за сумата от 57 323,12 лева - поради направено прихващане с насрещното вземане. Претендира разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните не се спори относно наличието на релевантните факти, въведени с исковата молба, кореспондиращи с представените по делото документи, поради което съдът ги приема за установени.

Спорът се концентрира върху процента на съпричиняване на увреждането от всеки от деликвентите, както и относно на правопогасителния ефект на направеното възражение за прихващане.

При така установената фактическа обстановка съдът намери от правна страна следното:

Регресните права на платилия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите при независимо съизвършителство не могат да бъдат реализирани нито по реда на чл. 74 ЗЗД, нито по реда на чл. 127, ал. 2 ЗЗД. В първия случай застрахователят е платил един собствен дълг, а във втория не е налице солидарна отговорност между застрахователите, нито между застрахователя и делинквентите (решение № 121/18.09.2014 г. на ВКС по т.д. № 2859/2013 г. I т.о.) Отговорността не се реализира и по реда на чл. 54 ЗЗД, тъй като регресното право на застрахователя е специално спрямо това на останалите лица, носещи гаранционна отговорност. Този случай по арг. от чл. 344, ал. 1 (отм.) ЗЗД идентичен чл. 402, ал. 1 (отм.) ТЗ идентичен с чл. 213, ал. 1 КЗ (отм.), следва да се приеме, че е последният е приложим по отношение на всички видове договори за застраховка, които разпоредби са специални спрямо уредения в ЗЗД ред за упражняване на регресните права на лицата, носещи отговорност за чуждо неправомерно поведение. (Решение № 83 от 22.08.2016 г., по т.д. № 3426/2014 г. на ВКС, I т.о., ТК)

При наличието на безспорност на фактическите обстоятелства, ищецът следва да установи сочения от него процент на съпричиняване.

В случая е налице влязла в сила присъда спрямо двамата водачи, причинили ПТП. По отношение на настоящото гражданско дело тя е задължителна за изчерпателно посочените в чл. 300 ГПК обстоятелства - относно извършване на деянието, неговата противоправност и виновността на двамата водачи, обуславяща солидарната им отговорност, но не и относно процентното съотношение на вината, което не е било предмет на присъдата.

Влязлото в сила решение по гр.д. № 13809/2017 г. на СГС е постановено в хода на образувано по иск на В.А.Н., наследник на починало в следствие на ПТП лице – Б.Н.. Претенцията е срещу ЗАД „А.“ като застраховател на ГО на виновния за ПТП водач Б.Н., по съществуващата между тях застраховка ГО. В качеството на трето лице помагач по делото на страната на ответника е бил конституиран ЗД „Б.И.“ АД, с оглед на обстоятелството, че същото е застраховател на отговорността на водача на автомобил „Ауди А 4“ с ДК № ***** по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите и злополука“ № 02114000430714 – независим съпричинител на ПТП. Следователно между тях, в съответствие с чл. 223, ал.2 от ГПК, това, което съдът е установил в мотивите на решението си, е задължително. В мотивите на решението е определен размера на имуществените и

неимуществените вреди, но не е даден отговор на въпроса относно съотношението на съпричиняването.

Между страните е постановено решение № 7628 от 05.12.2018 г., по гр.д. № 11543/2017 г. на СГС, ГО, I-14 състав, потвърдено с Решение № 650/12.03.2020г. на САС по в.гр.д. № 2079/2019 г., като на съда е служебно известно, че то е влязло в сила на 30.06.2020 г., с което ответникът е осъден да заплати на Д. Н. Ч., на С.С.Ч. и на Ц. Б.Ч. обезщетения от по 120 000 лева, а на Д.Н.Ч. сумата от 130 000 лева. Уважен е и предявения срещу трето лице помагач на страната на ЗД„Б.И.” - „ЗАД А.“ АД, обратен иск за сумата присъдените сума. Прието е, че произшествието е настъпило при условията на независимо съизвършителство от страна на всеки един от водачите, тъй като Б.Н. е нарушил чл. 37 ЗДвП и чл. 132 от ЗДвП, а Е.Х. е нарушил чл. 21, ал. 1 от ЗДвП следва, поради което всеки един от тях е допринесъл в еднаква степен за настъпването на вредоносния резултат при съпричиняване от 50% за всеки един от деликвентите.

Обвързващата сила на решението с оглед чл. 223 от ГПК касае деликтната отговорност на извършителите на ПТП по отношение на увреждането на Н. Ч. и не формира СПН относно процентното съотношение на вините за увреждането спрямо Б.Н..

Виновното противоправно поведение на всеки от водачите, изразяващо се по отношение на Б.Н. в това, че при предприемане на ляв завой и навлизане в друг път не е изпълнил задължението си да пропусне насрещно движещ се автомобил, както и задължението си за безопасно превозване на пътници, а Е.Х. - за това, че се е движил с несъобразена скорост, значително надхвърляща разрешената - нарушения на чл.37 ЗДП, чл.132 от ЗДвП и чл.21, ар.1 от ЗДП, не налага извод за твърдяното съотношение 60% към 40 % на степента на настъпване на вредоносния резултат. Всяко от действията е в причинно следствена връзка с ПТП и следователно съотношението следва да се определени на 50%.

При безспорност на заплатената от ищеца сума 114 646,23 лв. дължимата от ответника сума е 57 323,12 лв., която и не се оспорва от същия.

При наличие на установеното вземане следва да се разгледа направеното от ищеца възражение за прихващане.

Налице е влязло в сила решение № 7628 от 05.12.2018 г., по гр.д. № 11543/2017 г. на СГС, ГО, I-14 състав, потвърдено с Решение № 650/12.03.2020г. на САС по в.гр.д. № 2079/2019 г., в хода на което настоящият ищец е бил привлечен като трето лице помагач на ответника „Б.И.”ЗАД. Уважен е й частично предявения обратен иск срещу него за сумата 150 000 лв. Дължимия размер на възнаграждението съгласно мотивите е 490 000 лв. При отчитане на съпричиняването от 50 % сумата е 245 000 лв. Присъдена 150 000 лв. Остатъкът е 95 000 лв. Той надхвърля размера на исковата претенция, като съгласно платежните нареждания и заключението на ССЕ, застрахователят е извършил плащане на увредените лица. Следователно за него е възникнало регресното право, като при наличието на предпоставките по чл.104 ГПК, следва да се приеме, че исковата претенция е погасена чрез прихващане.

Горното налага извода за неоснователност на иска.

В тежест на ищеца следва да се възложат направените от ответника разноси в размер на 4000 лв. адв. възнаграждение на осн. чл.78, ал.3 ГПК.

Възражението за прекомерност на адв. възнаграждение е неоснователно, предвид фактическата и правна сложност на делото и предприетите от процесуалния представител на ответника правни действия.

Воден от горното, Софийският градски съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ЗАД А.” АД, ЕИК *****, гр.София, ул.***** срещу ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК:*****, бул.“***** иск за заплащане на сумата 68 787,74 лв. на осн. чл.213, ал.1 КЗ(отм.)

ОСЪСЖДА „ЗАД А.” АД, ЕИК *****, гр.София, ул.***** да заплати на ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК:*****, бул.“***** сумата 4 000 лв. разноси.

Решението подлежи на обжалване пред САС в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски градски съд: _____